CZĘŚĆ LIII — № 2. ROK 27 — (1856.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI.

GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Preunumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Krolestwie.

Cena ROCZNA w Rossyi z pocztą a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli; POŁROCZNA 8 rubli srebrem.

WTOREK, $\frac{10}{22}$ STYCZNIA.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{9}{21}$ STYCZNIA.

W *Journal de St. Petersbourg* z dnia 8 Stycznia czytamy co następuje:

«Na opinii publicznej w Europie żywe sprawiła wrażenie wiadomość, że przełożenia pokoju, uradzone między Mocarstwami skoalizowanemi i Austryą, zostały przesłane do Petersburga przez pośrednictwo Gabinetu Wiedeńskiego.

«Przed tém jeszcze, Gabinet Cesarski, ze swej strony, uczynił był pierwszy krok na tej drodze pojednania, wskazując w depeszy z dnia 11 (23) Grudnia, ogłoszonej przez wszystkie dzienniki cudzoziemskie, ofiary, jakie ponieść był gotów w celu przywrócenia pokoju.

«Ten podwójny krok, dowodził z obu stron chęci skorzystania z przymusowego rozejmu, nastąpionego przez złą porę roku w działaniach wojennych, dla zaskutecznienia jednozgodnych życzeń, które się objawiają powszechnie za rychłém zawarciem pokoju.

«We wspomnianej wyżej depeszy, Rząd Cesarski wziął był za zasadę cztery Punkta rękojmi, przyjęte przez Konferencye Wiedeńskie i we względzie trzeciego Punktu zaproponował rozwiązanie, raczej tylko w formie niż w istocie różniące się od tego, które, w owym czasie, było żądane przez Mocarstwa Sprzymierzone.

«Przełożenia, dziś udzielone przez Gabinet Austryacki, wychodzą z tejże głównej zasady, to jest zobojętnienia (neutralisation) Morza Czarnego za pomocą traktatu wprost zawrzeć się mającego między Rossyą i Portą dla umówienia się, za wspólną ugodą, o liczbę okrętów wojennych, którą każde z Państw nadbrzeżnych ma utrzymywać dla bezpieczeństwa swych wybrzeży. Od tych przełożeń jakie są zawarte w depeszy 11 (23) Grudnia różnią się one jedynie sprostowaniem (rectifisation) granicy między Mołdawiją i Bessarabiją, proponowanem w zamian za punkta, zajmowane przez nieprzyjaciela na ziemi rossyjskiej.

«Nie tu jest miejsce wchodzić w rozbiór, czy te przełożenia odpowiadają lepiej, niż propozycye Gabinetu Cesarsko-Rossyjskiego, warunkom potrzebnym dla zapewnienia pokoju Wschodu i bezpieczeństwa Europy. Dość będzie na teraz ustanowić, że, w ostatecznym wypadku, zaszła *de facto* zgoda na zasadnicze podstawy pokoju.

«W obec tej zgody, w obec życzeń wynurzonych przez całą Europę, w widoku koalicyi, która dążyła do przybrania ogromniejszych wymiarów, i ofiar, jakichby dalsze trwanie wojny od Rossyi wymagało, Rząd Cesarsko-Rossyjski nie sądzi właściwém zwlekać, przez wstępne rozprawy, dzieła pojednania, które odpowiada najżywszym tegoż Rządu życzeniom.

«Oświadczył on przeto swoje przyzwolenie na propozycye przysłane od Rządu Austryackiego, stanowiące projekt przedugodny do układów o pokój.

«Przez swą energiczną postawę w obec groźnej koalicyi, Rossya dała miarę ofiar, jakie gotowa jest ponieść w obronie swej cześci i godności; zaś przez ten czyn umiarkowania, Rząd Cesarsko-Rossyjski daje zarazem nowy dowod szczerej swojej chęci powstrzymania krwi przelewu, ukończenia walki bolesnej dla cywilizacyi i ludzkości, i udarowania Rossyi i Europy dobrodziejstwami pokoju.

«Ma on prawo oczekiwać, iż odda mu w tém słuszność opinija wszystkich cywilizowanych krajów.»

NOWINY DWORU.

4 Stycznia, P. *Gewers*, Poseł nadzwyczajny i Minister pełnomocny Króla Jmci Niderlandów, miał zaszczyt być przedstawionym J. C. Wysokości W. X. Konstantynowi Mikołajowiczowi.

Przez Rozkazy dzienne Cesarskie w Wydziale Wojskowości, z dnia 4 Stycznia, Pułkownik 4 dywizyonu pułku kon-

nych Grenadyerów Gwardyi *von Stackelberg*, mianowany Dowodzcą pułku Hazarów J. C Wysokości W. X. Konstantyna Mikołajowicza; Deżurny Sztab-oficer Sztabu Korpusu piechoty Gwardyi, Pułkownik pułku Strzelców Gwardyi *Nesterowski*, mianowany Deżurnym Sztab-oficerem Sztabu Kronstadtskiego wojennego Gubernatora; — 5 Stycznia, Podporucznik Wołogodzkiego pieszego pułku *Gerasimowicz*, mianowany pełniącym obowiązki Adjutanta placu miasta Warszawy.

— Przez Rozkaz dzienny Cesarski w Wydziale służby Cywilnej z dnia 22 Grudnia, Urzędnik Kancellaryi Kommisyi Kodyfikacyjnej Królestwa Polskiego, Radzca Honorowy *von Fiusson*, przeniesiony do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i mianowany urzędnikiem do szczególnych poleceń VIII klassy przy Ministrze; — wykreśleni zostają ze spisów, zmarli: Starszy Radzca Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Radzca Tajny *Łabęcki*, Dyrektor 2 Departamentu Ministerstwa Dóbr Państwa, Rzeczywisty Radzca Stanu *Szelechow*, i Etatowy Nadzorca Mozyrskiej powiatowej szlacheckiej szkoły Radzca Kollegijalny *Rozin*.

— Przez Dyplomata Cesarskie z dnia 1 Stycznia, Najłaskawiej mianowani kawalerami orderów: Św. Alexandra Newskiego z brylantami, Członek Rady Państwa, Rzeczywisty Radzca Tajny hrabia *Potocki* i Senator, Rzeczywisty Radzca Tajny *Łubianowski*; — tegoż orderu bez brylantów, Jenerał-porucznik, Senator *Tołmaczew*, Radzcy Tajni, Senatorowie: *Mitusow* i *Kowalewski*; — Orła Białego, Senator, Radzca Tajny *Karniolin-Piński*; — Św. Włodzimierza 2 klassy, Pełniący obowiązki Sekretarzy Stanu przy Radzie Państwa, Rzeczywiści Radzcy Stanu: Szambelan *Popow* i *Szigajew*; — Św. Anny 1 klassy, Jenerał-major służby Królewsko-Neapolitańskiej hrabia *Sabatelli*; — Św. Stanisława 1 klassy, Pomocnik Sekretarza w Radzie Państwa, Rzeczywisty Radzca Stanu *Niebolsin*.

— Przez takież Dyplomata z dnia 24 Listopada 1855, Najłaskawiej mianowani kawalerami orderów: Orła Białego, Zostający w rozrządzeniu Głównodowodzącego Armiją Południową i wojennemi lądowemi i morskiemi siłami, w Krymie znajdującemi się, Jenerał-porucznik baron *Rennenkampf*; — Św. Włodzimierza 2 klassy z mieczami, Naczelnik Artylleryjskich garnizonów okręgu Południowego Jenerał-major *Pichelstein 1*; — Św. Anny 1 klassy z koroną, Ober-Kwatermistrz 3 korpusu piechoty, Jenerał-major *Grotenfeld*; — Św. Stanisława 1 klassy, liczący się w Armii, Jenerał-major *Proskuriakow 2*.

—

Ukaz Cesarski *do Rządzącego Senatu, z dnia 31 Grudnia 1855 roku.*

Bilety Skarbu Państwa (Билеты Государственнаго Казначейства), XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII i XIX szeregów, wypuszczone na mocy Imiennych Najwyższych Ukazów, z dnia 10 Marca i 30 Czerwca 1848 roku, Rządzącemu Senatowi danych, ulegają umorzeniu w roku 1856. Ustawami tyczącemi się tych szeregów Biletów Skarbu Państwa, (punkt 6) Rząd zawarował sobie prawo, bilety, które w ciągu tego terminu nie wpłyną przez opłaty do Skarbu, wymienić na nowe, jeżeli to będzie uznaném za korzystne ze względu na stan obrotów pieniężnych. Na tej zasadzie i z powodu nadzwyczajnych w obecnym czasie wydatków, uznaliśmy za potrzebne, zgodnie z przedstawieniem Ministra Skarbu, w Radzie Państwa roztrząśniętém, dozwolić wymienić pomienione szeregi na nowe i nadto, dla zapomożenia Skarbu Państwa, upoważnić do wypuszczenia dziesięciu nowych jeszcze szeregów Biletów Skarbu Państwa. W skutek tego Rozkazujemy: wypuścić na zasadzie załączającej się Ustawy ośmnaście nowych szeregów Biletów Skarbu Państwa od XXXVII do LIV włącznie, każdy na 3 miljony rubli srebrem i z nich ośm użyć na wymianę seryj, wypuszczonych w roku 1848, a dziesięć na zapomożenie Skarbu Państwa, umocowując Ministra Skarbu, do wyjednywania na stopniowe wypuszczanie takowych seryj w miarę potrzeby, oddzielnych Naszych Ukazów. Rządzący Senat ma uczynić należyte ku wykonaniu niniejszego rozporządzenie.»

Ustawa o ośmnastu nowych szeregach (seryach) Biletów Skarbu Państwa od XXXVII do LIV włącznie.

Na oryginale własną J. C. Mości ręką podpisano:

«Ma być podług tego.»

W S.-Petersburgu, 31 Grudnia 1855 roku.

1. Szeregi te, każdy na 3 miljony rubli srebrem, wypuszczają się na termin lat ośmiu.

2) Wartość tych biletów ustanawia się, jak dotąd, po 50 rubli srebrem a stopa procentu od nich po $4\frac{32}{100}$ rocznie, czyli po 18 kopiejek miesięcznie.

3. Forma i podpis biletów pozostają też same co i szeregów poprzedzających.

4. Bilety te będą wydawane od Skarbu i przezeń przyjmowane, jak dotąd, we wszelkich wypłatach.

5. Umorzenie nowych szeregów biletów ma być dokonane w ciągu lat ośmiu, z wydawaniem przez trzy pierwsze lata samych tylko procentów, a z wykupnem, w ciągu ostatnich pięciu lat, wszystkich ośmnastu szeregów biletów, w miarę powracania ich do Skarbu i z zachowaniem tego porządku, który był ustanowiony co do poprzednich szeregów.

6. Rząd wszakże zastrzega sobie możność, nawet przed upływem wyznaczonego terminu, wycofać te bilety z obiegu, wszystkie lub w części; również te, które w ciągu takowego terminu, nie wejdą do Skarbu przez wypłaty, wymienić na nowe, jeżeli to będzie uznaném za korzystne ze względu na stan pieniężnych obrotów.

7. Bieg procentów od biletów naznacza się, dla każdego szeregu, od tego miesiąca i roku, które będą wskazane Najwyższym Ukazem. Termin ten oznaczony będzie szczególnym sztemplem na odwrotnej stronie biletu.

8. Wypłata procentów okazicielom biletów uskutecznia się w Głównej Kassie (Главное Казначейство) i w Kassach powiatowych miast Gubernijalnych.

9. Procenta wypłacane będą za okazaniem biletów, po upływie jednego roku lub więcej, ale zawsze za całe upłynione roki.

10. Zaliczenie procentów czyni się następującym porządkiem: a) Między prywatnemi sposób zaliczania pozostawuje się wzajemnej ugodzie; b) przy wypłatach biletami do Kass Skarbowych, procenta, dla ułatwienia rachunków, zaliczają się tylko za całkowite ubiegłe miesiące, zaś za miesiąc bieżący do rachunku nie wchodzą. Na tejże zasadzie uskuteczniają się zaliczenia i przy wypłatach biletami z Kass Skarbowych osobom prywatnym i Władzom krajowym, i te ostatnie trzymają się tegoż porządku; c) Co do rozrachunków między Skarbem Państwa i Władzami o procenta, które od czasu wpłynienia do czasu rzeczywistego wydatkowania summ, mogą na ich korzyść narosnąć, zachowuje się dotychczasowy porządek.

11. Bilety przyjmują się na wypłaty do Skarbu w takich tylko razach, kiedy wypłacająca się summa nie mniejszą jest od summy biletów wraz z narosłemi procentami; dla uniknienia bowiem zawiłych rozrachunków, Kassy nie mogą uskuteczniać żadnej wymiany biletów, ani zdawania z nich reszty.»

— N. Cesarz Jmć, na najpoddanniejsze przedstawienie Ministra Narodowego Oświecenia, z powodu uwolnienia Jenerał-adjutanta Bibikowa od urzędu Wileńskiego Wojennego, Grodzieńskiego, Mińskiego i Kowieńskiego Jenerał-Gubernatora, a zarazem i od zarządu Wileńskim okręgiem naukowym, Najwyżej raczył rozkazać, w dniu 18 Grudnia, odkomenderować do Wilna Członka Głównego szkół Rządu, Radzcę Tajnego *Grubera*, dla tymczasowego zarządzania okręgiem Naukowym Wileńskim.

W gazecie Petersburskiej *Pszczoła Północna* (Сѣверная Пчела), z dnia 4 Stycznia, zawiera się następujący artykuł, wyjęty z gazety gubernijalnej Stawropolskiej:

Stawropol, 17 Grudnia. W Sobotę, 10 Grudnia, w Stawropolu widziane było nader godne uwagi zjawisko. O godzinie 5 wieczorem, xiężyc, w pełnym swym blasku, wszedł nad horyzontem, i lubo po niebie unosiły się lekkie pierzaste obłoki, ale te bynajmniej nie zaciemiały promieni jego. We trzy kwadranse po wschodzie, na zupełnie jasném sklepieniu niebios, światło xiężyca zaczęło natężać się i wprędce utworzył się krzyż, którego środkiem była tarcza xiężyca. Widok był rzeczywiście cudny! Cisza w powietrzu i miganie gwiazd nadawały zjawisku coś tajemniczego. Obraz krzyża trwał około godziny; następnie z obustron xiężyca ukazały się niewielkie odblaski czerwonawego koloru, a z nich niezwłocznie utworzyło się koło, mające na oko do trzech sążni średnicy. Pierwiastkowy widok nieco się zmienił, ale natomiast zjawił się nowy, jeszcze bardziej uderzający swą okazałością. Satellita ziemi został okolony świetnym kręgiem i ocieniony krzyżem, przypominającym nam czasy Cesarza Konstantyna Wielkiego, któremu, w IV wieku, podczas oblężenia Rzymu, ukazał się podobnyż znak, z napisém «*in hoc vince*» (tém zwyciężaj).

«Lud nasz tłumaczy sobie teraz, że pomienione zjawisko znaczy tryumf Krzyża nad Xiężycem. Pozostało ono na niebie przez noc całą i nie traciło bynajmniej na swej wspaniałości; o godzinie 6 rano jasność kręgu i krzyża była nawet jeszcze większa niż z wieczora; zgasła zaś tylko o świcie.»

O CHOLERZE.

W *Petersburgu*, po 3 Stycznia pozostało chorych 57 — w ciągu doby zachorow. 5 — wyzdr. 0 — umarło 5 — po 4 Stycznia pozostało chorych 57.

W ciągu doby zachor. 3 — wyzdr. 1 — umarło 1 — po 5 Stycznia pozostało chorych 58.

W ciągu doby zachor. 5 — wyzdr. 6 — umarło 2 — po 6 Stycznia pozostało chorych 55.

W ciągu doby zachor. 4 — wyzdr. 0 — umarło 2 — po 7 Stycznia pozostało chorych 57.

W ciągu doby zachor. 3 — wyzdr. 0 — umarło 2 — po 8 Stycznia pozostało chorych 58.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 2 (14) Stycznia.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

Z BOŻEJ ŁASKI

MY, ALEXANDER DRUGI,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYJ, KRÓL POLSKI,

etc. etc. etc.

Zważywszy: że podatek konsumcyjny, zastosowany do wagi bydła na rzeź oddawanego, sprawiedliwiej i jednostajniej rozdzielać się będzie między kontrybuentów, aniżeli podatek dzisiejszy do sztuk przywiązany.

Zważywszy: że zastosowanie podatku do wagi może ułatwić opatrywanie mięsem mieszkańców miast, i zmiana ta poda sposobność uwolnienia od podatku takich części w składzie bydła znajdujących się, które albo nie służą na pokarm, albo też używają się najwięcej przez uboższych mieszkańców; że wreszcie zmianę takową, zanim do innych miast rozciągniętą zostanie, właściwie będzie przeprowadzić przez doświadczenie naprzód w samém mieście Warszawie i Pradze, gdzie pobór opłaty od mięsa ma miejsce w większym rozmiarze, razem dla Skarbu i dla klassy miejskiej; na przedstawienie Naszej Rady Administracyjnej, rozkazaliśmy i rozkazujemy.

Artykuł 1. W mieście Warszawie i Pradze, od początku roku 1856 podatek skarbowy i miejski od bydła na rzeź oddawanego, pobierać się będzie w stosunku do wagi tegoż bydła w stanie jeszcze żywym.

Art. 2. Wysokość tego podatku razem dla Skarbu i Kassy miejskiej, wynosić ma: od puda wagi brutto wołów i krów po kop. 24, cieląt po kop. 26, baranów, owiec i kóz i t. p. po kop. 20, wieprzy i świń po kop. 32.

Waga brutto naznaczoną będzie tylko w całych pudach, uważając ćwierć puda i większe aż do połowy ilości za połowę puda, a mniejsze od ćwierci puda ilości opuszczając.

Art. 3. Od wprowadzanego do miasta Warszawy i Pragi mięsa i wyrobów mięsnych, jakoto słoniny, sadła, wędlin, kiełbas i t. d. tudzież od mięsa i wyrobów mięsnych defraudowanych, opłata wynosić ma po kop. 50 od puda, czyli po kop. 1¼ od funta. Od opłaty tej wyjętemi są trzewia, łój i podroby bydlęce.

Art. 4. Z ogółu podatku od mięsa w tym sposobie zbieranego, Skarb Królestwa wnosić będzie do kassy miasta Warszawy 30%.

Art. 5. Pobór tu urządzony rozciągamy dla doświadczenia na lat dwa.

Art. 6. Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego, który w Dzienniku Praw ma być umieszczony, Radzie Administracyjnej Naszego Królestwa Polskiego polecamy.

Dan w S.-Petersburgu, 29 Listopada (11 Grudnia) 1855 r.

(Podpisano) «ALEXANDER.»

Przez Cesarza i Króla,
Minister Sekretarz Stanu, Ig. *Turkuł.*

Rozkazy do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego.

Przez Najwyższe Rozkazy J. C. Mości, wydane do Zarządu Cywilnego.

w Nikołajewie, 21 Października 1855 roku.

Otrzymuje rangę: Assesora Kollegijalnego, pełniący obowiązki Członka i Kassyera Komory Cełnej Praszka Rogowski, ze starszeństwem od 23 Marca 1851 roku.

Z dnia 21 Listopada (6 Grudnia) 1855 roku.

Przez postanowienia Rady Administracyjnej.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości, mianowany: Właściciel dóbr Michał Wężyk, Sędzią Pokoju okręgu Łęczyckiego.

Przez rozporządzenia Kommisyj Rządowych i władz oddzielnych.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, mianowani: Sekretarz biura Naczelnika powiatu Krasnostawskiego Józef Kozarski, pełn. obow. Burmistrza miasta Krasnegostawu w gubernii Lubelskiej; Sekretarz Kwaterunkowy Magistratu miasta Biały w gub. Lubelskiej Karol Chlipalski, pełn. obow. Burmistrza miasta Terespola w tejże gubernii; Expedytor Rządu Gubernijalnego Lubelskiegó, Sekretarz Kollegijalny Ludwik Kosicki, pełn. obow. Burmistrza m. Kazimierza w gub. Lubelskiej; były Zastępca Burmistrza m. Wolanowa Jan Thierbach, pełn. obow. Burmistrza m. Lipska w gub. Augustowskiej; Applikant biura Naczelnika powiatu Pułtuskiego Władysław Nowakowski, pełn. obow. Burmistrza m. Solca w gub. Radomskiej; Burmistrz m. Gielniowa w gub. Radomskiej Józef Osiecki, pełn. obow. Burmistrza m. Osieka w tejże gubernii; b. Kassyer m. Gombina w gub. Warszawskiej Jan Wiśniewski, pełn. obow. Inspektora Policyi m. Kalisza w tejże gubernii; Kancellista Magistratu m. Rawy w gub. Warszawskiej Alexander Jaskółkowski, pełn. obow. Sekretarza Kwaterunkowego w tymże Magistracie; b. Pisarz Magistratu m. Janowa w gub. Lubelskiej Karol Durlach, pełn. obow. Sekretarza Kwaterunkowego w Magistracie miasta Biały w tejże gubernii.

Przeniesieni, dla dobra służby: Burmistrz m. Pyzdry w gubernii Warszawskiej, 10 klassy Jan Głotow, na pełniącego obowiązki Burmistrza m. Radomska w tejże gubernii, Burmistrz m. Radomska Ludwik Fabiani, na pełniącego obowiązki Burmistrza m. Góry-Kalwaryi, Ludwik Morawski na pełn. obow. Burmistrza m. Pyzdr w tejże gubernii.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości, mianowani: Pisarz Sądu Policyi Poprawczej Wydziału Lubelskiego Michał Wroński, pełn. obow. Assesora tegoż Sądu, i Sekretarz w biurze Prokuratora Królewskiego przy Sądzie Kryminalnym gub. Lubelskiej Antoni Kobyłecki, pełniącym obowiązki Pisarza Sądu Policyi Poprawczej Wydziału Lubelskiego.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu, mianowani: Starszy Zecer Drukarni Skarbowej Adam Olszewski, pełniącym obowiązki Zawiadowcy tejże Drukarni, licząc od dnia 3 (15) Listopada 1854 roku; Sekretarz Leśny w Wydziale dóbr i lasów Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu Alexander Zawistowski, pełn. obow. Nadleśniczego Leśnictwa Kozienice; Adjunkt Leśny w tymże Wydziale Floryan Sadowski, pełn. obow. Nadleśnego Leśnictwa Koło, b. Nadleśniczy Ignacy Ferencewicz, pełn. obow. Nadleśniczego Leśnictwa Nowa-Alexandrya; Sekretarz Leśny w Rządzie Gubernijalnym Płockim Ignacy Wysocki, pełn. obow. Nadleśniczego Leśnictwa Włocławek; Podleśny w Leśnictwie Wyszków Alexander Wasilewski, pełn. obow. Sekretarza Leśnego w Wydziale dóbr i lasów w Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu; Podleśny w Leśnictwie Suwałki Franciszek Mrozowski, pełn. obow. Adjunkta Leśnego w tymże Wydziale; Podleśny w Leśnictwie Krzepice Wojciech Leppert, pełn. obow. Sekretarza Leśnego w Rządzie Gubernijalnym Płockim; Podleśny w Leśnictwie Chełm Józef Nowakowski, pełn. obow. Rachmistrza Leśnego w Rządzie Gubernijalnym Augustowskim; Podleśni biurowi: Franciszek Żubr, pełn. obow. Podleśnego strażowego w Leśnictwie Olkusz; Alexander Rychter, pełn. obow. Podleśnego strażowego w Leśnictwie Kozienice; Jan Boruński, pełn. obow. Podleśnego strażowego w Leśnictwie Chlewiski; Felix Kamocki, pełn. obow. Podleśnego strażowego w Leśnictwie Lubochnia; Henryk Rybiński, pełn. obow. Podleśnego w Leśnictwie Chlewiski; Edward Jelnicki, pełn. obow. Podleśnego strażowego w Leśnictwie Wyszków, i Antoni Włoczewski, pełn. obow. Podleśnego strażowego w Leśnictwie Suwałki; Praktykanci Leśni: Teodor Jelnicki, pełn. obow. Podleśnego biurowego w Leśnictwie Szydłów; Romuald Szwartz, pełn. obow. Podleśnego biurowego w Leśnictwie Chełm; Walenty Lipiński, pełn. obow. Podleśnego biurowego w Leśnictwie Łuków;

Julian Zwierkowski, pełn. obow. Podleśnego biurowego w Leśnictwie Iłża; Wincenty Czaplicki, pełn. obow. Podleśnego biurowego w Leśnictwie Radzice; Felix Urbanowicz, pełn. obow. Podleśnego biurowego w Leśnictwie Łaznów, i Józef Hermanowski, pełn. obow. Podleśnego biurowego w Leśnictwie Hańcza.

Przeniesieni, dla dobra służby: Nadleśniczy Leśnictwa Lubochnia, Radzca Honorowy Karol Wojczyński, na pełn. obow. Nadleśnego Leśnictwa Łaznów; Nadleśniczy Leśnictwa Włocławek, Waleryan Dowiakowski, na pełn. obow. Nadleśniczego Leśnictwa Lubochnia; Nadlesniczy Leśnictwa Nowa-Alexandrya, Sekretarz Prowincyonalny Tomasz Kondracki, na pełn. obow. Nadleśniczego Leśnictwa Gidle; Nadleśniczy Leśnictwa Pilwiszki, Radzca Honorowy Jakób Świątkowski, na pełn. obow. Nadleśnego Leśnictwa Puńsk; Nadleśniczy Leśnictwa Koło, Sekretarz Kollegijalny Antoni Kotarski, na pełn. obow. Nadleśniczego Leśnietwa Pilwiszki; Podleśny strażowy w Leśnictwie Pomorze, Sekretarz Kollegijalny Benedykt Pittot, na pełn. obow. Podleśnego strażowego w Leśnictwie Pilwiszki i Podleśny strażowy w Leśnictwie Pilwiszki, Józef Żyliński, na pełn. obow. Podleśnego strażowego w Leśnictwie Pomorze.

W Okręgu Naukowym Warszawskim, mianowani: Studenci Głównego Instytutu Pedagogicznego w S.-Petersburgu, Pensyonarze Królestwa Polskiego Paweł Awroryn, Nauczycielem w Szkole powiatowej w Wieluniu, i Julian Kurhanowicz, Nauczycielem w Szkole powiatowej w Rawie.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NOWINY ZE WSCHODU.

Podług *Gazety Wojennej* (Austryackiej) Omer-pasza będzie złożony z dowodztwa armii lub powołany do innych obowiązków.

— Gazeta *Presse d'Orient* z dnia 31 Grudnia zawiera następne szczegóły o wręczeniu Sułtanowi, przez Posła Francuzkiego, orderu Legii Honorowej.

«Jego Sułtańska Mość odpowiedział z największą uprzejmością na mowę, mianę przez Posła z tej okoliczności. Wynurzywszy w żywych wyrazach uczucia szacunku i przyjaźni, które go ściśle łączą z Cesarzem Francuzów, Sułtan Jmć w nader zręczny, a razem przyzwoity sposób, dał uczuć wielkie polityczne znaczenie tego faktu, iż poraz to pierwszy Monarcha Ottomański przyjmuje zagraniczny order.»

«Po tej odpowiedzi Sułtana, Poseł miał zaszczyt złożyć w jego ręku brylantowe ozdoby Cesarskiego orderu Legii Honorowej.

«Wiadomo że te ozdoby pierwszej klassy składają się z gwiazdy srebrnej, która się nosi na lewej stronie piersi i z krzyża z koroną emaljowaną, na wielkiej wstędze. Znaki te przysłane Sułtanowi Jmci są bardzo bogate. Srebro gwiazdy zastąpione jest brylantami, a emalija smaragdem i safirem.

— Piszą z Paryża do Nowej Gazety Pruskiej: «Osoby, przybywające ze Wschodu, mówią, że życie, jakie prowadzi Omer-pasza, wzbudza szemranie nawet pomiędzy wielkiemi panami tureckiemi. Rozwiodł się on ze swą prawną żoną, rodem z Transylwanii i rozpuścił cały swój dawny harem, a utworzył natomiast nowy, złożony z samych Czerkieskich niewolnic.

— List z Eupatoryi, 24 Grudnia, donosi o ważnej stracie poniesionej przez sprzymierzeńców. Okręt idący z Kamysz do Eupatoryi, z amunicyą i potrzebami zimowemi dla żołnierzy francuzkich, stał się w drodze pastwą płomieni. *(P. P.)*

NIEMCY.

AUSTRYA. Gazeta Wrocławska najmocniej zaprzecza pogłoskom, szerzonym przez inne gazety o niezbyt uprzejmych stosunkach między Prussami i Austryą, twierdząc nawet, że ta ostatnia pochwala zamiary sprzymierzeńców zachodnich blokowania na przyszłą wiosnę Portów Pruskich. Przeciwnie, P. Manteuffel jest najlepiej w Wiedniu przyjmowany i, jak słychać, naradza się właśnie z naszemi Ministrami o sposobie postępowania jaki ma przyjąć Austrya wespół z Prussyą na przyszłą wiosnę, w razie jeżeli pokój przez zimę nie stanie.

— Piszą do Gazety Powszechnej Augsburskiej, że przez nowy zaciąg, naznaczony na przyszły Marzec, armija austryacka będzie pomnożona o 90,000 ludzi.

— Minister Spraw Wewnętrznych wydał urządzenie, skutkiem którego wszyscy drukarze, sztycharze, litografowie i t. p. przed wypuszczeniem w świat płodów swej sztuki, mają składać exemplarze w Konsystorzu Arcybiskupim, gdzie takowe będą cenzurowane. *(G. P.)*

DANIJA.

Gazety Stettińskie donoszą, że otwarcie konferencyj we względzie kwestyi Sundu, miało miejsce 4 Stycznia, w Kopenhadze bez żadnego uroczystego obrzędu. Od Rossyi zasiada na tych konferencyach, w charakterze kommisarza, P. Tęgoborski. (*) *(J. de S.-P.)*

ANGLIJA.

LONDYN, *11 Stycznia*. Piszą z Londynu do *Nord* 10 Stycznia: «P. Cobden wydał broszurę, w której roztrząsa wynikłości wojny, zasoby kraju, nasze środki działania, możliwość powodzenia. Wchodzi w szczegóły błędów, klęsk i cierpień już przebytych i wyciąga z nich smutne wnioski na przyszłość. Gazety angielskie najmocniej powstały przeciw autorowi, i to jedno byłoby dostatecznem dowodem jak utwór jego jest godnym uwagi.

«Publiczność chciwie się nań rzuciła, tak iż pierwsze wydanie było wyczerpane we 24 godzin i gotuje się drugie. Wrażenie jest głębokie i to pismo, puszczone na kilka dni przed otwarciem Parlamentu nie będzie mogło nie wywrzeć wielkiego wpływu na ducha obrad Izb prawodawczych.

(*) Syn Radzcy Tajnego, Członka Rady Państwa.

«Sir Ch. Napier rozpoczął na nowo z gazetą *Times* swoją polemikę we względzie kampanii Baltyckiej. Stary admirał przesłał tej gazecie długi list i *Times*, mszcząc się za treść jego pełną uszczypliwych dlań przymówek, wydrukował list ten zachowując wszystkie błędy grammatyki i pisowni, któremi jest przepełniony, tak iż w tej chwili sir Ch. Napier jest anegdotą całego Londynu. Trudno sobie przedstawić do jakiego stopnia prawidła pisma i wysłowienia są tam pogwałcone, niektórych wyrazów niepodobna się domyślić. To tym bardziej zadziwia, że sir Napier pochodzi ze starożytnego i bogatego rodu lordów Napier, i że szlachectwo tak znakomite obowiązuje, jeżeli nie do czegoś więcej, to przynajmniej do umienia grammatyki i ortografii. *(J. de S.-P.)*

FRANCYA.

PARYŻ, *11 Stycznia.* Xiążę Cambridge i Jenerał la Marmora przybyli do tutejszej stolicy.

— W *Indépendance Belge*, z dnia 8 Stycznia, piszą: «Wczora miał miejsce pierwszy bal w zamku Tuileries. Wszystkie wysokie osoby na nim się znajdowały. Królowa Krystyna, Xiężna Matylda, Xiężne Murat, Canino, i Xiążę Lucyan Bonaparte. Ani Xiążę Hieronim, ani Xiążę Napoleon nie byli na balu. Stan Cesarzowej zaledwo mógł być zauważany, tak sztucznie strój jej był urządzony ku zakryciu zmiany zaszłej w jej kibici. Cesarzowa opuściła bal o godzinie 11.

«Pierwszy kadryl urzędowy był złożony następnie: Cesarz z Xiężną Matyldą, na przeciw Minister Stanu z Xiężną de Valentinois; Poseł Belgijski z panią Fortoul, Poseł Portugalski z panią de Bassano; Marszałek Magnan z najmłodszą córką Królowej Krystyny, Minister Prac publicznych z Baronową de Paiva.

«Cesarzowa nie mogła obejść wszystkich salonów i zdawała się znużoną; nie mówiła z nikim więcej prócz Posłowej Angielskiej, lady Cowley. Cesarz rozmawiał z kilku osobami, szczególniej z Posłem Pruskim P. Hatzfeld. Jenerał Bosquet był przedmiotem powszechnej uwagi i sympatyi.

«O północy zastawiono wieczerzę, do której Cesarz poprowadził Królowę Krystynę, a następnie sam odszedł do swych pokojów.

«Zgromadzenie, jakkolwiek liczne (4,000 osób) nie zdawało się zbyt wielkiém w tych ogromnych salonach. Bal skończył się dość wcześnie. W ogóle nie wiele tańcowano. Cesarz zdawał się byó w bardzo dobrém usposobieniu ducha.

«Słychać o nowém mianowaniu Marszałków.»

— Na balu Cesarskim 7 Stycznia uważano oziębłość, z jaką Cesarz traktował Posła Austryackiego. Pokilkakrotnie baron Hubner usiłował zawiązać rozmowę, ale za każdym razem Ludwik-Napoleon wyraźnie stronił od niego.

— Baron Alfons Rothschild, Regens Banku Francuzkiego, odpłynął do Konstantynopola na statku *Borysthène*.

— Wszyscy marynarze, znajdujący się za urlopem w Paryżu, odebrali rozkaz wrócenia na swe posty. *(J. de S.-P.)*

WŁOCHY.

RZYM. Na Konsystorzu Tajnym, prezydowanym przez Ojca św. 17 Grudnia, mianowani zostali czterej nowi Kardynałowie, tak iż obecnie Święte Kollegium liczy 64 Kardynałów, z których 40 włochów, a 24 cudzoziemców. Gdy bulla Syxtusa V z roku 1586 zakreśla komplet Kardynałów do 70, pozostaje jeszcze sześć wakansów, które Papież zamierza zapełnić na przyszłym Konsystorzu.

SARDYNIJA. 4 Stycznia Król Jmć przyjmował na prywatném posluchaniu barona de Chazal, który złożył J. K. Mości order Belgijski św. Leopolda.

— Rząd powołał do broni dwie klassy konskrypcyonistów, przez co armija Sardyńska zostaje pomnożona o 13,000 ludzi. Większa część rekrutów odeszła już do swoich pułków. *(J. de S.-P.)*

HISZPANIJA.

Podług korrespondencyi z Madrytu, 29 Grudnia, do Gazety Powszechnej Augsburskiej, na tajném zgromadzeniu deputowanych uradzono złożyć tymczasowo projekt Konstytucyi, przyjęty przez Kortezów, w archiwum i dopiero później podać go na zatwierdzenie Królowej, wraz z zasadami praw organicznych o wolności druku, o wyborach, i t. d. Rios Rosas i Moyans temu się opierali, ale zdanie progressistów szczerych przemogło. Tym sposobem nowe prawo zasadnicze pozostanie bez wykonania przez kilka jeszcze miesięcy.

— Agencya *Havas* ogłasza następną depeszę telegraficzną z Madrytu, 8 Stycznia:

«Wczora, pewna liczba milicyonistów pijanych, zajmujących post u pałacu Kortezów, dała słyszeć buntownicze okrzyki. Marszałek Espartero przywrócił porządek i buntownicy zostali aresztowani.

«Rząd w ogóle rozwija wielką energiją.» *(G. P.)*

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

NOWINY ZE WSCHODU. *Konstantynopol, 1 Stycznia.* Piszą w *Freudenblatt:* «Sułtan, ani Porta nie zgadzają się na wnioski wojennych Pełnomocników: Francyi jenerała Larchey i Anglii Pułkownika Mansfield, o daniu dymissyi Omerowi-paszy. Nawet większość starej Tureckiej partyi, której przewodniczy Mehemed-Ali-pasza, nie poważa się na przedsięwzięcie takiego środka. Kiedy Poseł Angielski, lord Redcliffe dał się słyszeć, że Omer-pasza jest sprawcą poddania się Karsu, Mehemed-Ali-pasza powiedział: «Lord Redcliffe jest sprawcą upadku Państwa Ottomańskiego.» Te słowa były doniesione Lordowi, który, łącznie z Posłem Francuzkim, zażądał od Sułtana zadośćuczynienia. Od tej chwili powstała pogłoska o wejściu Reszida-paszy do Gabinetu w charakterze Wielkiego Wezyra; Ministrowie grożą wyjściem do dymissyi, jeżeli będzie zaskuteczuione żądanie Posłów Mocarstw Zachodnich o wydaleniu Omera-paszy i Mehemeda-paszy.

— Piszą ze Stambułu, 24 Grudnia, do *Hamburgskiego*

Korrespondenta, że rozeszła się tam pogłoska, za której prawdziwość nie można wszakże ręczyć, tak jest bowiem dziwna. Mówią że w pierwszych dniach Stycznia, Sułtan wstąpił w małżeńskie śluby z jedną z niewolnic swojego haremu i że ślub dawał główny duchowny turecki. W skutek tej niesłychanej w Dori-Sead (haremie Padyszacha) nowości, zaszedł rodzaj powstania pomiędzy odaliskami, skierowanego głównie przeciw Kiai-Chatun (Ochmistrzyni Haremu), którą mają za sprawczynię wszystkich nowości wprowadzonych w tym zarządzie; życie jej było w niebezpieczeństwie. W *Journal de Constantinople* i w gazecie tureckiej *Takwimi Bekaii* nic dotąd o tém nie wspomniano; jeżeli się wszakże ta wiadomość potwierdzi, małżeństwo Sułtana będzie w nich zapewna ogłoszone.

— Piszą do gazety *Patrie:* «Osobisty dochod Sułtana, który dotąd wynosił 6,500,000 piastrów na miesiąc, został pomnożony do dziesięciu miljonów. Stało się to naprzód z powodu nadzwyczajnie podrożałego życia w Konstantynopolu, a następnie z konieczności opłacenia z prywatnej kassy Sułtana długów, zaciągniętych przez Sułtanki jego seraju, wynoszących do 60 miljonów piastrów.

PARYŻ, *13 Stycznia.* Wielka Rada wojenna miała już wczora drugie swoje posiedzenie w Tuileries. Dotąd wszystko ograniczyło się prostym wykładem faktów które zaszły na morzach Czarnem i Baltyckiem i obecnego wojennego rzeczy stanu. Każde z Państw Sprzymierzonych zdało sprawę o siłach lądowych i morskich, jakiemi rozrządzać może. Anglicy twierdzą, że mogą wysłać na morze Baltyckie armiją od 60,000 ludzi, zebraną z legij cudzoziemskich które zwerbowali po rozmaitych krajach.

— Na Giełdzie dziś 3 procentowe 62 franki 10 centimów.

— Baron Seebach, Poseł Saski, który jeździł ztąd do Petersburga, wczora wrócił do Paryża.

Marsylija, 12 Stycznia. Odebrano tu pocztę ze Wschodu. *Journal de Constantinople* z dnia 3 b. m. donosi, że kampanija w Imeretii ostatecznie zaniechana, ze względu na konieczność zasłaniania Erzerum.

Wojska Omera-paszy zaczynają już przybywać do Trebizondy.

Jenerał Murawjew ściągnął posiłki z Gumri i fortyfikuje Karz, który zamierza uczynić podstawą swoich działań za nadejściem wiosny. W tej chwili śniegi pokrywają Armeńskie płaszczyzny.

W Krymie liczne czaty kozackie rozłożone są dokoła obozu nieprzyjacielskiego.

Okręt jeden transportowy angielski, ładowny prochem, wyleciał na powietrze w Eupatoryi.

Sułtan oddał połac swój w Damaszku na mieszkanie Abdel-Kaderowi.

1 Stycznia wielu obywateli Xięztw nad-Dunajskich uwolniło włościan swoich od poddaństwa, nieprzyjmując ofiarowanego za to przez Rząd wynagrodzenia.

LONDYN, *12 Stycznia.* W *Press* dzisiejszej piszą, że nadzieje pokoju nabierają wielkiego do prawdy podobieństwa.

— Na Giełdzie dziś: Konsolidy 86 — Rossyjskie 5 procentowe 95—4½ procentowe (z wyłączeniem dywidendy) 86.

— Gazeta *Morning Post* donosi, że wiadomość o wzięciu Heratu przez Persów, okazała się wymysłem. Zaszła tam tylko utarczka między dwiema nieprzyjaźnemi partyami Afganów.

— Podług ostatnich nowin z Indyj Wschodnich, z dnia 17 Grudnia, wszyscy przywodzcy Santalów zostali wzięci w niewolą i samo powstanie należy uważać za całkowicie stłumione.

ALEXANDRYA, *4 Stycznia.* Kommisya do przekopania przesmyku Suez'skiego wróciła ze swych poszukiwań do Alexandryi. Według jej zdania sprawy, złożonego Namiestnikowi 2 Stycznia, rzeczą jest bardzo łatwą przeprowadzić prosty kanał z Suez do Peluzyi.

LIZBONA, *2 Stycznia.* Dziś Król Jmć otworzył osobiście posiedzenia Kortezów. Mowa powiedziana przy tej okoliczności przez N. Pana tyczy się jedynie spraw wewnętrznych kraju. *(P. P.)*

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Kalendarzyk wojskowy Bawarski zawiera następujące wykazy, tyczące się siły zbrojnej Bawaryi:

Piechota liczy 58,660 ludzi; korpus strzelców 6,114; jazda 14,584; artyllerya 11,560; inżenjerya 1,504; kompanije zdrowia 586; kompanije robocze 460; w ogóle 90,468 ludzi. Do tej cyfry należy dodać 52 jenerałów zostających w czynnej służbie, żandarmeryą, sztab jeneralny, posty komendantskie i t. p.

Stosownie do Uchwały federalnej z dnia 4 Stycznia bieżącego roku, Bawarya powinna dostarczyć kontyngens federalny od 41,533 ludzi, kontyngens rezerwowy od 11,807 i rezerwy dodatkowe od 5,933 ludzi. Bawarya nadto dostawia ekwipaż zupełny mostów, (podług systematu Birago) dla przebycia rzeki szerokiej 500 stop. Czynny *Landwehr* Bawarski, którego liczebna siła dotąd nie była wiadoma, jest z 54,410 piechoty, 2,600 jazdy i 70 dział.

* * *

List jeden prywatny, umieszczony w gazecie *Zeit* donosi, że Giuseppe Donizetti, brat sławnego kompozytora, i Naczelnik muzyki wojskowej Tureckiej, został w tych dniach wyniesiony przez Sułtana na godność *Liva-paszy*, to jest jenerała Brygady.

* * *

Biblioteka Margrabi Campana w Rzymie, nabyła świeżo niezmiernie rzadki exemplarz ryciny, objaśniającej, czyli jak dziś mówią, illustrującej, *Boską Komedyą* Dante. Sztych ten wykonany został w roku 1484 w Wenecyi, przez Octavio Scotto di Monza i ma na brzegach stosowne ustępy z dzieł Danta, pisane ręką Galileusza.

* * *

Dowiadujemy się że przerobienie jeziora Averno na port wojenny ma w części na celu osuszenie okolicy i nadanie jej zdrowszego klimatu. Ten port wojenny będzie otoczony warowniami naturalnemi i tak będzie głęboki, że największe wojenne okręty będą mogły znajdować w nim bezpieczne stanowisko. Czterej inżenjerowie morscy, 40 majtków i 500 zesłańców do ciężkich robot są już wyznaczeni do zaczęcia prac około tego wielkiego dzieła. Koszta obrachowane są na 4 miljony dukatów.

Zkąd inąd, piszą do Gazety Powszechnej Augsburskiej, że Rząd Neapolitański ma przedsięwziąć spuszczenie i osuszenie jeziora Facino w Abruzzach, mającego obwodu 10 mil niemieckich. Cesarz Klaudjusz był już powziął myśl tego wielkiego przedsięwzięcia. Następnie, Cesarz Fryderyk II Hohenstauffen, zajmował się również tym projektém, ale nieporozumienia, jakie miał ze stolicą Apostolską, nie dozwoliły mu go dokonać.

* * *

Główne towarzystwo Dobroczynności, w New-York, w ogłoszoném sprawozdaniu roczném, podług którego z summy 475,000 franków otrzymało wsparcia 62,396 ubogich, wykazuje zarazem przerażający fakt, że stosunek ubogich, w porównaniu z latami poprzedzającemi, jest dziś 260 na 100. Towarzystwo zwraca uwagę publiczności na tę zbyt wymówną cyfrę.

Ku temu znacznie się przykłada emigracya; co dnia przybywają do Stanów Zjednoczonych ludzie, niemający środków udania się do Stanów Zachodnich dla zajęcia tam gruntów nieuprawnych; i, zamiast życia rolniczego, dla którego przybywają do Ameryki, prowadzą, już przez lenistwo, już dla braku środków, życie miejskie, wyczerpując ostatnie swe zasoby. Ten ustawnie wzrastający nadmiar spożywaczy i podnoszące się w takimże stosunku ceny potrzeb życia, czynią z nich nie już trudność, ale zagadnienie, które Mer New-Yorkski, P. Wood zamierza rozwiązać w sposób nieco za *szparki*. Proponuje on wywieść z miasta bezpłatnie, kolejami żelaznemi Arkansas i Iowa, wszystkich ludzi zostających w New-York bez pewnego zajęcia i bez sposobu do życia, na ziemie, mające się dla nich wyznaczyć. Ten sposób postępowania, bardziej zgodny z absolutną ludzkością niż z prawem wolności osobistej, został na teraz zaniechany, ale należy wnosić, że prędzej lub później, będzie do skutku przyprowadzony.

* * *

Opowiadają w Paryżu następną anegdotę: P. de Courcelles, jeden z najmodniejszych dziś pisarzy dramatycznych, został ozdobiony orderem Legii. Tego samego dnia, kiedy podpisał dyplomat na ten order, Cesarz z Cesarzową byli w teatrze Gymnase. Ludwik Napoleon, po widowisku, winszował Dyrektorowi wyboru sztuk, które były przedstawiane i zapytał, kto jest autorem jednej z nich, mianowicie «Obiaduję u mojej matki» (Je dine chez ma mère). — N. Panie, rzekł Dyrektor, jest to P. de Courcelles — Czy to jego pierwsza sztuka? — Dziś właśnie, odpowiedział zapytany, W. C. Mość raczyłeś mianować P. de Courcelles kawalerem Legii w nagrodę licznych znakomitych jego utworów teatralnych.» Mówią że P. Alex. Dumas (syn), ma się zemścić bardzo dowcipną nową komedyą za to, że dotąd nie ma orderu.

* * *

Na posiedzeniu Akademii Nauk 24 Grudnia, P. Flourens mówiąc o *Chloroformie*, uczynił słuszną uwagę, że użycie jego w Armii po lazaretach, podwaja środki i siły chirurga. Ten jest bardziej panem siebie, ilekroć działa na bezwładném ciele; nieprzeszkadzają mu jęki, drgania, żadne oznaki cierpienia. W ciągu Krymskiej kampanii, chloroform był użyty przeszło 25,000 razy i zawsze z pomyślnym skutkiem.

* * *

Rząd Francuzki zamierzył posłać na Wschód kommisyą, złożoną z uczonych, literatów i artystów, dla odszukania wszelkich pamiątek i zabytków wojen krzyżowych. Margrabia de Pastoret, Senator, odebrał zlecenie ułożenia memoryału, mającego służyć za zasadę prac kommisyi. Pismo to wyszło już w Paryżu z drukarni Rządowej.

* * *

Wypadek wyprawy, która niedawno, jakeśmy donieśli, wróciła do New-York z morz polarnych, potwierdził dawniej, przez Doktora Ray udzielone szczegóły, świadczące o zupełném zaginieniu wyprawy sira Johna Franklina. Od Eskimosów dowiedziano się wielu tyczących się przedmiotu okoliczności. Na wyspie znaleziono odłamy batu ze stemplem «Terror,» jednego z okrętów sira Franklina, i imieniem *Stanley*, który, był chirurgiem na drugim okręcie «Erebus.» Nie odkryto ani zwłok ludzkich, ani papierów, ani xiąg, ale znaleziono wiele instrumentów, część bandery i sztukę masztu, na której były jeszcze ślady angielskiego stempla.

AKCYE.

S.-Petersburg, 3 Stycznia.

	Dawano:
Kompanii Rossyjsko-Amerykańskiej	215.
——— 1, Zabezpieczenia od ognia	645¼.
——— Żeglugi parowej po Wołdze	180¼.
——— Wód mineralnych sztucznych	—
——— 2, Zabezpieczenia od ognia	58.
——— Oświecenia gazem	60.
——— Przędzalni bawełny	200.
——— Zabezpieczenia życia	—
——— Carewskiej fabryki perkalów	—
——— Carskosielskiej Drogi żelaznej	67.
——— Zastawu rzeczy wielkiej objętości	—
——— Rossyjskiej, zabezp. żeglugi morskiej i rzecznej	—
——— *Salamandry*, zabez. od ognia	—
——— *Nadieżda*, zabez. żeglugi	—
——— Kopalni Suksuńskich	—

Печатать позволяется С.-Петербургъ, 9 Января 1856 года. *Цензоръ Н. Ахматовъ.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.